

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 6 – Τ.Κ. 106 71
ΤΗΛ.: 21036 37 726, 21036 23 583
FAX : 210 36 02 101 - e-mail : silsinate@hotmail.com

Αρ. Πρωτ.: 34

Αθήνα, 9.12.2021

Προς τον
Κύριο Παναγιώτη Τσακλόγλου
Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων
Έδρα του

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΘΕΜΑ: Παράνομη Απόσβεση Δικαιώματος στη Λήψη Επικουρικής Σύμβασης.
ΣΧΕΤ.: Η με Α.Π. 96190/26.11.2021 Απάντησή σας στη με Α.Π. 774/1.11.2021 Ερώτηση.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Με όλο τον οφειλόμενο σεβασμό προς έναν αναγνωρισμένου κύρους πανεπιστημιακό Καθηγητή, εκφράζουμε την έντονη αντίθεσή μας προς το περιεχόμενο της ως άνω απάντησής σας, η οποία στηρίζεται στο άρθρο 10 του Κανονισμού του Ειδικού Λογαριασμού Επικούρησης Μελών, [στο εξής, χάρη συντομίας, ΕΛΕΜ], καθώς και στο «εκτελεστό» των φερομένων ως «Πράξεων Απονομής Επικούρησης».

Επειδή, προφανώς, η ως άνω απάντηση δεν είναι προϊόν δική σας πρωτογενούς έρευνας του θέματος που απασχολεί, από την 1.7.2014, **2.500** περίπου Συναδέλφους μας, των οποίων το κατοχυρωμένο δικαίωμα στην, **επ' αόριστο** χρόνο, λήψη της αναλογούσας σε αυτούς Επικουρικής Σύμβασης αποσβέστηκε πρόωρα και παράνομα, θα προσπαθήσουμε, όσο πιο συνοπτικά μπορούμε, να θέσουμε υπόψη σας όλα, κατά το δυνατόν, τα πραγματικά περιστατικά, **πριν** και **μετά** την ως άνω ημερομηνία, τα οποία είμαστε βέβαιοι ότι θα σας επιτρέψουν να διαμορφώσετε μία ολοκληρωμένη εικόνα του μείζονος αυτού θέματος, με αποτέλεσμα να **αχθείτε**, με αντικειμενικότητα, στα **σωστά** συμπεράσματα:

1] Ο Ειδικός Λογαριασμός Βοηθημάτων Μελών [ΕΛΕΜ]

Με απόφαση της Γ.Σ. των μελών του Αλληλοβοηθητικού Ταμείου Υγείας Προσωπικού ΑΤΕ, [στο εξής ΤΥΠΑΤΕ], της 20.10.1950, εγκρίθηκε ο Κανονισμός και η λειτουργία, από την 1.6.1951, του ΕΛΕΜ, ο οποίος Κανονισμός, με τροποποιήσεις που ενέκρινε η Γ.Σ. των μελών του ΤΥΠΑΤΕ στις 4.4.1960 και στις 12.6.1963, **ίσχυσε** μέχρι και την 31.12.1987.

Σύμφωνα με το άρθρο 9 του Κανονισμού εκείνου, το **Βοήθημα** καταβαλλόταν στους δικαιούχους για **ορισμένο** μόνο χρόνο, ο οποίος, προς τα τέλη της περιόδου 1951-1987, ήταν ίσος με το χρόνο ασφάλισης κάθε δικαιούχου στον ΕΛΕΜ. Κατά δε το άρθρο 11 του Κανονισμού εκείνου, μετά τη λήξη του χρόνου του άρθρου 9, **αποβαλλόταν το δικαίωμα** του Συνταξιούχου στη λήψη του αναλογούντος Βοηθήματός του.

2] Οι Θεσμικές Εξελίξεις Μέχρι το 1987

Με το Ν. 3251/1955, [ΦΕΚ 323/Α/2.6.1955], **κυρώνεται** και από τη Χώρα μας η υπ' αριθ. 102 ΔΣΕ, η οποία θεσπίζει τα ελάχιστα όρια Κοινωνικής Ασφάλισης. Στο άρθρο 26, παρ. 1 της οποίας **δεν προβλέπεται** χρονική διάρκεια παροχής της ασφαλιστικής προστασίας, **μετά** τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Στο δε άρθρο 30, **ρητά ορίζεται** ότι οι συνταξιοδοτικές παροχές **«χορηγούνται καθ' όλην την διάρκειαν του κινδύνου»**, όπως ενδεικτικά εκείνου του γήρατος, **μη επιτρεπομένης**, συνεπώς, της πρόωρης απόσβεσης του δικαιώματος, για όσο διάστημα εξακολουθεί να υφίσταται ο κίνδυνος.

Οι Διοικήσεις της μεταπολιτευτικής Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος, [ΑΤΕ], και ιδίως εκείνες των Αδαμαντίου Πεπελάση και Βασιλείου Καφίρη, επιχείρησαν, τροποποιώντας το άρθρο 69 του ισχύ Νόμου έχοντος τότε Οργανισμού ΑΤΕ, να διασφαλίσουν την εφαρμογή των όρων της ως άνω ΔΣΕ **και** στους συνταξιοδοτούμενους υπαλλήλους της Τράπεζας, [πρβλ σχετικές Κ.Υ.Α. στα ΦΕΚ 1047/24.9.1975, 455/Β/18.5.1977 και 291/Β/30.5.1983].

Μία μεταγενέστερη θεσμική εξέλιξη συνδέεται με το Ν. 1405/1983, άρθρο 7, παρ. 2, [ΦΕΚ 180/Α/13.12.1983], η οποία εξομοίωσε τον ΕΛΕΜ με Επικουρικό Ταμείο Κοινωνικής Ασφάλισης και παρέσχε τη νομική βάση για τη διαμόρφωση της οριστικής συμπλήρωσης του άρθρου 69 του Οργανισμού αυτού, με την παράγραφο 5, [ΦΕΚ 694/Β/2.10.1984], η οποία ορίζει ότι: «[. . .], **η Τράπεζα χορηγεί κατ' έτος εις τον παρά τω Ταμείω Υγείας Υπαλλήλων ΑΤΕ ΕΛΕΜ το απαιτούμενον εκάστοτε ποσόν**, [. . .], **προς αντιμετώπιση της επιδοτήσεως των εκτός του Λογαριασμού τούτου Συνταξιούχων ΑΤΕ ως και των μη λαμβανόντων Βοήθημα Συνταξιούχων δι' οιαδήποτε αιτίαν. Η επιδότηση προς τους Συνταξιούχους θα γίνεται υπό τους ίδιους όρους, υφ' ους χορηγείται Επικούρησης υπό του ΕΛΒΜ και δι' όσον χρόνον χορηγείται Σύνταξης**». Σημειώνεται ότι ο Οργανισμός της ΑΤΕ τροποποιείτο μετά από απόφαση του Δ.Σ. της και έκδοση εγκριτικής Κ.Υ.Α. από τους εκάστοτε συναρμόδιους Υπουργούς.

3] Ο Σύγχρονος Κανονισμός ΕΛΕΜ

Στις 20.10.1987, η Γ.Σ. του ΤΥΠΑΤΕ ενέκρινε το σύγχρονο Κανονισμό του ΕΛΕΜ, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ από την 1.1.1988 και ο οποίος, τροποποιηθείς μεταγενέστερα, με τις αποφάσεις των Γ.Σ. της 5.6.1996 και της 26.6.2003, **ΙΣΧΥΕΙ**, στις ακόλουθες βασικές του διατάξεις, **αναλλοίωτος** καθ' όλο το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, το **ΔΙΚΑΙΩΜΑ** στη λήψη Επικούρησης **άρχεται** με τη λήψη Κύριας Σύνταξης, κατ' άρθρο 9 του **νέου** Κανονισμού, και **λήγει** με τη λήξη καταβολής της

Κύριας Σύνταξης από το Συνταξιούχο και τους δικαιούχους του, κατ' άρθρο 17 του Κανονισμού αυτού. Δηλαδή, **ο Κανονισμός του ΕΛΕΜ προβλέπει**, ήδη από την 1.1.1988, **ότι ακριβώς προβλέπει και η διάταξη του άρθρου 8, παρ. 1 του**, μετά από 31 σχεδόν χρόνια, **N. 4578/2018**, [ΦΕΚ 200/Α/3.12.2018]. Εξάλλου, κατά το άρθρο 24, παρ. 7 του νέου Κανονισμού, τα Βοηθήματα που είχαν ήδη χορηγηθεί, με βάση το προϊσχύον καθεστώς, εξακολουθούν να καταβάλλονται, **χωρίς να διακόπτεται η χορήγησή τους**, μία ακόμη δέσμευση την οποία έχει αθετήσει το ΕΤΕΑΕΠ.

Επιπλέον, με δεδομένη τη διάταξη του άρθρου 3, παρ. 4 του Α.Ν. 1495/1938, [ΦΕΚ 464/Α/12.12.1938], θεσπίστηκε, με τον Κανονισμό αυτό, **ειδική δέσμια** διάταξη στο άρθρο 13, παρ. 2, σύμφωνα με την οποία η δικαιούμενη Επικούρηση **«δεν είναι δυνατόν σε καμία περίπτωση να είναι μικρότερη της Επικούρησης που καταβάλλει το ΤΕΑΜ»** και, άρα, κατά λογική αναγκαιότητα, **ούτε** θα μπορούσε να είναι **μηδενική**.

4] Ειδικότερα για το Άρθρο 10 του Κανονισμού ΕΛΕΜ

Σε ό,τι δε αφορά στην επίμαχη διάταξη του άρθρου 10 του σύγχρονου αυτού Κανονισμού ΕΛΕΜ και προκειμένου να αποφευχθούν οι όποιες αμφιβολίες, ως προς το **πραγματικό** του περιεχόμενο, το άρθρο αυτό παρατίθεται, κατ' αρχή, αυτούσιο:

*«Η μηνιαία Επικούρηση **ΒΑΡΥΝΕΙ** το Επικουρικό για όσο χρόνο ασφαλίστηκε το μέλος σ' αυτό. Η Επικούρηση, μετά την εξάντληση του πιο πάνω χρόνου, διέπεται από τις διατάξεις του Οργανισμού της ΑΤΕ».*

Η διάταξη αυτή **ΔΕΝ θεσπίζει ΟΥΤΕ** τη λήξη της υποχρέωσης του ΕΛΕΜ στην καταβολή των δικαιούμενων Επικουρικών Συντάξεων, **ΟΥΤΕ**, πολύ περισσότερο, στη μετά την παρέλευση του καταγεγραμμένου χρόνου ασφάλισης στον ΕΛΕΜ, έναρξη της καταβολής τους από την ΑΤΕ, για τους ακόλουθους πραγματικούς και αναμφισβήτητους λόγους:

[α] Κατ' άρθρο 1, παρ. 1 του Κανονισμού ΕΛΕΜ, **σκοπός** του Λογαριασμού αυτού ήταν «η παροχή μηνιαίας Επικούρησης [. . .], όπως προβλέπεται στον παρόντα Κανονισμό και το Νόμο [. . .]», **ΧΩΡΙΣ**, δηλαδή, κανέναν απολύτως χρονικό περιορισμό, καθόσον κάτι τέτοιο θα ήταν αντίθετο τόσο προς την υπερνομοθετικής ισχύος 102 ΔΣΕ όσο και προς τα ως άνω άρθρα 17 και 13 του Κανονισμού.

[β] Ο ΕΛΕΜ, όπως και κάθε άλλος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης που καταβάλλει περιοδικές συνταξιοδοτικές παροχές, είχε την εκ του Νόμου υποχρέωση να παρακρατεί και να αποδίδει μηνιαίως στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. τον αναλογούντα Φόρο Εισοδήματος. Στο τέλος δε κάθε έτους, χορηγούσε στους Συνταξιούχους του μοναδική **Βεβαίωση**, για φορολογική χρήση, με τα καταβληθέντα σ' αυτούς ποσά καθώς και, μεταξύ άλλων, τον αναλογούντα και παρακρατηθέντα φόρο. Τη **Βεβαίωση** αυτή χορηγούσε πράγματι ο ΕΛΕΜ, ως ο **ΜΟΝΟΣ** αρμόδιος κατά Νόμο **υπόχρεος**, για **ΟΛΟΥΣ** ανεξαιρέτως τους Συνταξιούχους του, και

μάλιστα ανεξάρτητα από το **EAN** κάποιες Επικουρήσεις **BAPAINAN** τον ίδιο και κάποιες άλλες την ΑΤΕ, η οποία, φυσικά, **δεν** εξέδιδε τέτοιες Βεβαιώσεις.

[γ] **ΟΥΔΕΠΟΤΕ** δε η ΑΤΕ κατέβαλε έστω και μία Επικούρηση σε Συνταξιούχο πρώην υπάλληλό της, για το λόγο ότι, κατά το Νόμο και το Καταστατικό της, ως Τραπεζικός και **ΟΧΙ** Ασφαλιστικός Οργανισμός, **ΔΕΝ** είχε τέτοια δυνατότητα. Το γεγονός δε ότι κάτι τέτοιο **ΔΕΝ** έχει συμβεί, επιβεβαιώνεται πλήρως **όχι μόνο** από τη ρητή ως άνω διάταξη του άρθρου 69, παρ. 5 του Οργανισμού της, σύμφωνα με την οποία η ΑΤΕ χορηγούσε απευθείας στον ΕΛΕΜ το ποσό της όποιας επιδότησης, αλλά και από τις διατάξεις του άρθρου 8, παρ. 9, 10 και 11, [όπως αυτές έχουν μεταγενέστερα αναριθμηθεί], του σύγχρονου Κανονισμού ΕΛΕΜ, σύμφωνα με τις οποίες, στους **πόρους** του Λογαριασμού αυτού συμπεριλαμβάνονται **και** οι πάσης φύσης θεσπισμένες υποχρεώσεις της ΑΤΕ προς τον ΕΛΕΜ, μεταξύ των οποίων, φυσικά, και εκείνες του άρθρου 69, παρ. 5 του Οργανισμού της, όπως οι πόροι αυτοί πράγματι εμφανίζονται στις ετήσιες Οικονομικές Καταστάσεις του Λογαριασμού.

Όπως δε αναλύεται και στην, από 27.10.1987, επί του θέματος **Γνωμοδότηση** της Καθηγήτριας κυρίας Πατρίνας Παπαρρηγοπούλου, το άρθρο 10 του Κανονισμού ΕΛΕΜ απλά **επιμερίζει** το οικονομικό **βάρος** των Επικουρικών Συντάξεων, **μεταξύ** αφ' ενός του Λογαριασμού, για όλη τη διάρκεια του χρόνου ασφάλισης του Συνταξιούχου σ' αυτό, και αφ' ετέρου της ΑΤΕ, για το χρόνο που απομένει μέχρις ότου ο Συνταξιούχος και οι όποιοι δικαιοδόχοι του παύσουν να λαμβάνουν Κύρια Σύνταξη, κατ' άρθρο 69, παρ. 5 του Οργανισμού της Τράπεζας και κατ' άρθρο 17 του Κανονισμού ΕΛΕΜ.

Σε καμία απολύτως περίπτωση το άρθρο 10 **ΔΕΝ θεσπίζει** την πρόωρη λήξη του χρόνου καταβολής της οφειλόμενης Επικούρησης, καθόσον αυτό θα ερχόταν σε πλήρη αντίθεση προς τις διατάξεις της 102 ΔΣΕ και των άρθρων 13, 17 και 24 του Κανονισμού ΕΛΕΜ.

Συνιστά δε παραλογισμό να έχουν κινητοποιηθεί η Διοίκηση της ΑΤΕ, τα αρμόδια Υπουργεία και τα χιλιάδες μέλη του ΤΥΠΑΤΕ, προκειμένου να καταργηθεί το απαράδεκτο και μοναδικό στα ασφαλιστικά χρονικά φαινόμενο της πρόωρης απόσβεσης του προς λήψη Επικούρησης δικαιώματος του άρθρου 11 του **προϊσχύοντος** Κανονισμού ΕΛΒΜ, και παρ' όλα αυτά, κάποια στελέχη του ΕΤΕΑΕΠ να ισχυρίζονται, παρερμηνεύοντας κατάφωρα, κατά τα ανωτέρω, το ως άνω άρθρο 10, ότι δήθεν θεσπίζει την πρόωρη απόσβεση του δικαιώματος στη λήψη Επικούρησης!

5] Οι Θεσμικές Εξελίξεις μετά το 2005

Με το άρθρο 38, παρ. 2 του Ν. 3522/2006, [ΦΕΚ 276/Α/29.12.2006], οι Ασφαλισμένοι και οι Συνταξιούχοι του ΕΛΕΜ, από την 1.1.2007, εντάχθηκαν υποχρεωτικά στο ΕΤΑΤ, το οποίο είχε συσταθεί με το Ν. 3371/2005, [ΦΕΚ 178/Α/19.7.2005], το άρθρο 62, παρ. 6 του οποίου Νόμου είχε, κατά τα λοιπά, εφαρμογή και στους ως άνω εντασσόμενους, όπως επίσης είχε επίσης **και** το Π.Δ. 209/2006, [ΦΕΚ 209/Α/13.10.2006].

Για την ένταξη αυτή, συντάχθηκε Ειδική Οικονομική Μελέτη για τον ΕΛΕΜ, όπως προέβλεπε ο Ν. 3371/2005, την οποία μελέτη το αρμόδιο Υπουργείο είχε αναθέσει στην εταιρεία PRUDENTIAL Co Ltd. και η οποία εταιρεία, με τη σειρά της, την ολοκλήρωσε στις 25.8.2006. Με βάση τη μελέτη αυτή, ο Ν. 3522/2006, με την ίδια ως άνω διάταξή του, όρισε ότι η ΑΤΕ υποχρεούται να καταβάλλει στο ΕΤΑΤ, με τον τρόπο που περιγράφεται στο Νόμο αυτό, το συνολικό ποσό των **380,0** εκατ. Ευρώ, ως συμβολή της στο **βάρος** των Επικουρήσεων που αναλαμβάνει το ΕΤΑΤ, και να του καταβάλλει επίσης τις αναμορφωμένες μηνιαίες ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένων. Με τις καταβολές της, τέλος, αυτές, ο Νόμος ρητά ορίζει ότι **ΕΞΑΝΤΛΟΥΝΤΑΙ** οι υποχρεώσεις της Τράπεζας προς τον ΕΛΕΜ, οι οποίες πήγαζαν από τις κείμενες διατάξεις των άρθρων 69 και 127 του Οργανισμού της.

Συνεπώς, **αβίαστα διαπιστώνεται** από τα παραπάνω ότι, από την 1.1.2007, το βάρος των Επικουρήσεων των Συνταξιούχων της ΑΤΕ **κατανέμεται** στο εξής, αποκλειστικά και μόνο, **μεταξύ** του ΕΤΑΤ και της ΑΤΕ και όχι μεταξύ του ΕΛΕΜ και της ΑΤΕ, όπως το άρθρο 10 του Κανονισμού όριζε. Με δεδομένο δε ότι, από την ως άνω ημερομηνία, ο ΕΛΕΜ **ΔΕΝ βαρύνεται** πλέον με την καταβολή Επικουρικών Συντάξεων, προκύπτει ότι το άρθρο 10 καθίσταται έκτοτε μία **κενή** περιεχομένου διάταξη, η οποία ουσιαστικά έχει **καταργηθεί** από την ως άνω ειδική και μεταγενέστερη διάταξη του Ν. 3522/2006. Κατά λογική, συνεπώς, αναγκαιότητα, η καταργημένη αυτή διάταξη **ΔΕΝ** θα μπορούσε να αποτελέσει, στις 21.5.2014, το «άλλοθι» που αναζητούσε το Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, για την πρόωρη απόσβεση του δικαιώματος Συνταξιούχων της ΑΤΕ στο να λαμβάνουν την Επικούρησή τους, για όσο χρόνο εξακολουθούν να λαμβάνουν την Κύρια Σύνταξή τους.

6] Τα Αναγνωρισμένα Δικαιώματα των Συνταξιούχων του ΕΛΕΜ

Όπως αναφέρεται παραπάνω, στους Συνταξιούχους του ΕΛΕΜ εφαρμόζονται οι διατάξεις του Π.Δ. 209/2006. Μεταξύ των διατάξεων αυτών, στο άρθρο 3, παρ. 5 ρητά προβλέπεται ότι τα δικαιώματα των Συνταξιούχων είναι αυτά που θεσπίζονται στα οικεία Καταστατικά των Ασφαλιστικών τους Φορέων, όπως, δηλαδή, το **δικαίωμα**, κατά το ως άνω άρθρο 17, στην **επ' αόριστον** χρόνο λήψη Επικουρικής Σύνταξης.

Ομοίως, ο Ν. 4052/2012, [ΦΕΚ 41/Α/1.3.2012], στα άρθρα 47 και 48, ρητά αναγνωρίζει τόσο την **ισχύ** του Κανονισμού ΕΛΕΜ, μέχρι να εκδοθεί Κανονισμός Παροχών του ΕΤΕΑ, όσο και τον οφειλόμενο σεβασμό από το ΕΤΕΑ στα **ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ** των εντασσομένων στον Φορέα αυτό Συνταξιούχων, ήτοι της **επ' αόριστον** χρόνο καταβολής των Επικουρήσεών τους, όπως οι Κανονισμοί των αρχικών Ασφαλιστικών τους Οργανισμών προβλέπουν, [άρθρο 17 εν προκειμένω].

Είναι προφανές ότι, στην περίοδο από την 1.1.2007 έως και την 28.2.2013, κατά την οποία το ΕΤΑΤ, ως Ν.Π.Δ.Δ., κατέβαλε τις Επικουρήσεις και στους ενταχθέντες σ' αυτό Συνταξιούχους του ΕΛΕΜ, τα ως άνω δικαιώματά τους **έγιναν σεβαστά!**

7] Περί των Δήθεν Εκτελεστών Πράξεων Απονομής Επικούρησης

Κατ' άρθρο 12, παρ. 1 του Κανονισμού ΕΛΕΜ, τις Επικουρικές Συντάξεις απονέμει η Διαχειριστική Επιτροπή, [Δ.Ε.], του Λογαριασμού, με βάση εισήγηση που της υποβάλλει η Υπηρεσία του. Στη Δ.Ε. συμμετείχε ισότιμα, εκτός όλων των άλλων, και εκπρόσωπος της Διοίκησης της ΑΤΕ. Κατά δε το άρθρο 4, παρ. 1 του ιδίου Κανονισμού, ο Πρόεδρος της Δ.Ε. είναι ο **μόνος** που έχει την αρμοδιότητα να εκπροσωπεί και να δεσμεύσει τον ΕΛΕΜ έναντι οποιασδήποτε Αρχής, Δικαστηρίων ή και τρίτων.

Κατά δε το άρθρο 1, παρ. 1 του Ν. 861/1979, το όργανο του Ασφαλιστικού Οργανισμού, το οποίο είναι αρμόδιο να εγκρίνει την απονομή Σύνταξης και να εκδίδει τη σχετική εκτελεστή Πράξη, είναι εκείνο το οποίο **και** την υπογράφει. Νοείται ότι, εάν, όπως ίσχυε, κατά τα ανωτέρω, στην περίπτωση του ΕΛΕΜ, το αρμόδιο όργανο έγκρισης της απονεμόμενης Σύνταξης είναι συλλογικό, τότε η Πράξη θα έπρεπε, λογικά, να υπογράφεται από τον Πρόεδρο του συλλογικού αυτού οργάνου, ο οποίος και το εκπροσωπεί.

Στην πραγματικότητα, όμως, το **ΜΟΝΟ** έγγραφο που λάμβαναν οι συνταξιοδοτούμενοι του ΕΛΕΜ και το οποίο βρίσκεται στα αρχεία του ΕΤΕΑΕΠ, ήταν μία «Εισηγητική Πρόταση Απονομής Επικούρησης», δηλαδή, αντίγραφο του εγγράφου της εσωτερικής Υπηρεσίας του Επικουρικού, το οποίο υποβαλλόταν στη Δ.Ε. του προς έγκριση και το οποίο έφερε, συνήθως, τις υπογραφές του Εισηγητή, του Ελέγχου και, κάποιες φορές, του Διευθυντή του Λογαριασμού, **ΟΥΔΕΠΟΤΕ**, όμως, **την υπογραφή του Προέδρου** του ΕΛΕΜ.

Καθίσταται, συνεπώς, προφανές ότι ένα **έγγραφο εσωτερικής Υπηρεσίας**, μίας οντότητας, δηλαδή, **ΧΩΡΙΣ** νομική προσωπικότητα, [πρβλ ΑΠ Ολομ. 25/2008], όπως είναι γενικά όλοι οι Λογαριασμοί αυτοί, το περιεχόμενο του οποίου εγγράφου έρχεται σε ευθεία **σύγκρουση** με την 102 ΔΣΕ, με τα δικαιώματα των Συνταξιούχων του ΕΛΕΜ, όπως αυτά περιγράφονται στα άρθρα 13, 17 και 24 του Κανονισμού του, τα οποία, μάλιστα, δικαιώματα αναγνωρίζονται τόσο από το Π.Δ. 209/2006 όσο και από το Ν. 4052/2012 και το οποίο έγγραφο **ΔΕΝ συγκεντρώνει** τις εκ του Νόμου αναγκαίες τυπικές προϋποθέσεις, **ΔΕΝ** είναι δυνατό να εκλαμβάνεται ως **εκτελεστή** Πράξη Απονομής Επικούρησης και **να κατισχύει** όλων των παραπάνω **αντίθετων** προς αυτό πηγών δικαίου, όπως, όλως παραπλανητικά, το εμφάνισε στα Διοικητικά Δικαστήρια το ΕΤΕΑΕΠ.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Με βάση όλα τα παραπάνω **πραγματικά περιστατικά**, εκτιμούμε ότι γίνεται άμεσα αντιληπτό το μέγεθος της **αδικίας** που έχει διαπραχθεί από το ΕΤΕΑΕΠ σε βάρος ενός αριθμού **νόμιμων δικαιούχων** Επικούρησης, Συνταξιούχων της πρώην ΑΤΕ, οι οποίοι, πέραν όλων των άλλων, αντιπροσωπεύουν **μόλις** το δύο [2] τοις χιλίοις περίπου του συνόλου των επικουρούμενων Συνταξιούχων της Χώρας.

Αναγνωρίζεται, βεβαίως, όπως και εσείς αναφέρετε, ότι οι διατάξεις του Ν. 4578/2018 **δεν** έχουν αναδρομική ισχύ, πιστεύουμε, όμως, ότι εάν υπάρχει βούληση, τότε στη ρύθμιση

του Νόμου αυτού θα μπορούσαν να υπαχθούν και οι αδικαιολογήτως παραλειφθέντες Συνάδελφοί μας, κατ' επεκτατική εφαρμογή της συνταγματικής Αρχής της Ισότητας (αρ. 4, παρ.1 Σ). Θα πρέπει δηλαδή, η διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 4578/2018, ως ευμενέστερη της ερμηνείας που έχει εσφαλμένα δοθεί στο άρθρο 10 του Κανονισμού ΕΛΕΜ, να εφαρμοσθεί και στους Συναδέλφους μας, που συνεχίζουν να μη λαμβάνουν μέχρι σήμερα Επικουρική Σύνταξη.

Ευχαριστούμε για την κατανόησή σας και προσβλέπουμε στη θετική ανταπόκρισή σας στο πιο πάνω νόμιμο, βάσιμο και δίκαιο αίτημά μας.

Με Εκτίμηση

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Γιώργος Μαλαμής

Πέτρος Παρίσης

Συνημμένα:

Η ως άνω Γνωμοδότηση